HOMILIA

SANCTISS. DOMINI NOSTRI

CLEMENTIS XI.

PONT. MAX.

HABITA

Inter Missarum Solemnia

FESTIVITATIS SANCTORUM

PETRI, ET PAULI

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

Secundo Kalend. Julii MDCCI.

FLORENTIÆ, MDCCI.
TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS,
Apud Petrum Antonium Brigonci.

Superiorum Permissu.

GLORIOSA Nobis, ac ſanè univerſo venerabilis Mundo, ſingulari tamen Urbis noſtræ exultatione, celebranda recurrit dies, Sanctiſſimorum Apoſtolorum ſanguine conſecrata. Hodie ſiquidem, venerabiles Fratres, dilecti Filii, hodie PETRUS crucifixus eſt, hodie decollatus eſt PAULUS; non ſibi tantùm paſsi, ſed & nobis; ſibi ſcilicet ad præmium, nobis ad exemplum. Hæc hodiernæ cauſa feſtivitatis; hæc præſentium materia gaudiorum. Debet illis ROMA, quod, deterſa veteris impietatis caligine, Evangelicæ veritatis lumen agnoverit; & quæ omnium gentium ſerviebat erroribus, facta ſit omnibus gentibus veræ Fidei Magiſtra. Debet illis ECCLESIA, tanta divinitus ſoliditate munita, ut portæ Inferi adverſus eam prævalere non poſsint; quod Pontificia alterius poteſtate, Cœleſtis alterius doctrinæ

præ-

prædicatione, pii demum utriusque sanguinis effusione fundata sit. Exultemus igitur in Domino, Dilectissimi, & spiritali jucunditate lætemur, immolantes Deo sacrificium laudis, quia Magistros, Patresque nostros, qui per Evangelium nos genuerunt, in tantum apicem inter omnia Ecclesiæ membra provexit, ut eos in Corpore, cui caput est CHRISTUS, quasi geminum constituerit lumen oculorum. Isti sunt conjuncti Viri, habentes splendidas vestes, Viri misericordiæ, quorum justitiæ oblivionem non acceperunt. Isti sunt duæ Olivæ ad dexteram Candelabri, & ad sinistram ejus. Isti sunt duo filii Olei, qui assistunt Dominatori universæ Terræ. Quis PETRO gloriosior? qui in carne positus, mensuram carnis egressus, divino illustratus lumine, altissimum Majestatis æternæ cognovit, & patefecit arcanum; dum percunctanti Domino, quis esse ab hominibus putaretur, respondit, ut in Evangelica lectione nuper audistis: Tu es Christus filius Dei vivi. Qua sublimi confessione Dominum divinitatem suam sub specie

as-

aſſumpti hominis occultantem , primus omnium omnibus revelavit, & pandidit, quod nemo ante noverat, utriuſque naturæ admirabile Sacramentum. Quis PAULO beatior ? cui adhuc mortali carne circumdato, ſpeciali divinæ bonitatis gratia, Paradiſus penetrabilis, & Cœlum pervium fuit , ut Eccleſiarum futurus Magiſter inter Angelos diſceret , quod inter homines prædicaret. Bene hæc agnoverat Sanctiſſimus Antiſtes Joannes Chryſoſtomus , dum amborum Apoſtolorum laudes diſertiſſimè celebrans, tam devotè, tam anxiè glorioſum illorum Sepulchrum videre geſtiebat : Ego Romam ſuſpicio, & diligo , ajebat ille , non propter copiam auri, non propter columnas, nec propter alia ſuæ magnitudinis monumenta; ſed propter columnas illas Eccleſiæ. Vellem videre Sepulchrum , quo recondita ſunt arma illa juſtitiæ , arma lucis, membra nunc viventia, tum verò , cùm in hac vita eſſent , emortua , in quibus omnibus vivebat Chriſtus. Quis mihi nunc dabit circumvolvi

cor-

corpori PAULI, affigi Sepulchro, videre pulverem corporis illius, quæ adhuc in Christo deerant, adimplentis, stigmata illius gestantis? Quod beatus Joannes Chrysostomus tam ferventibus, piisque votis optaverat, divino nobis munere conceditur, dum ad utriusque Apostoli Sepulchrum humiliter consistimus, ac summa nostra, omnique nationi, cui taliter non fecit, invidenda felicitate, sacros illorum cineres veneramur, & colimus. Colamus tamen, & veneremur, Dilectissimi, non tantùm Apostolorum gesta sermonibus prædicando, sed eorum etiam virtutes æmulando; licèt enim omnem Ecclesiam, quæ in toto est Orbe terrarum, ut S. Leonis verbis utamur, cunctis oporteat florere virtutibus; vos tamen præcipuè inter cæteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolicæ PETRÆ Arce fundatos & Dominus noster JESUS CHRISTUS cum omnibus redemit, & beatus Apostolus PETRUS præ omnibus erudivit. Imploremus cum fiducia tantorum Patronorum

præ-

præſidium in præſentibus Eccleſiæ, & Reipublicæ urgentiſſimis neceſſitatibus; ut eorum apud Deum precibus diſcuſſa imminentium malorum procella, divinæ ultionis ſententia flectatur, & qui iram promeremur, ſervemur ad veniam. Præſtabilem ſuper hominum malitia Divinam Bonitatem invocemus, ut clementiſsimus Dominus cordium contritorum holocauſta in odorem ſuavitatis accipiens, Apoſtolicis intervenientibus meritis, fidelem populum ab iracundiæ ſuæ terroribus liberet, ſemperque protegat Urbem hanc propter David ſervum ſuum, & Aaron ſanctum ſuum.